

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Begyndelsen af forrige Aar modtog Justitsministeriet igjennem Udenrigsministeriet en Note fra den herværende Kgl. Sveskf-Norske Gesandt, hvori denne paa Foranledning af „den Første Norske Assurancesforening“ henlede den danske Regjerings Opmærksomhed paa de Ulemper, der for vedkommende Ciere ere forbundne med den danske Lovgivnings Bestemmelser angaaende For-tabelsen af Eiendomsretten til saakaldte blinde Antere med tilhørende Kjøttinger, Bøiereb og Tongværk, idet det navnlig fremhævedes, at den Cieren tilstaaede 3 Dages Frist til at optage Ankeret m. m. er for kort, eftersom han i Reglen maa søge Hjælp hos Personer, der ere vante til saadant Bjergearbejde samt have de dertil nød-vendige Apparater, og som derfor benytte Om-standighederne til at stille saadanne Fordringer, at Cieren foretrækker at abandonnere sin Eiendom. Gesandten henstillede derfor, hvorvidt der fra den danske Regjerings Side maatte kunne gøres Skridt til Forandring af de paagjældende Bestemmelser i Cierens FAVOR.

Da ogsaa Justitsministeriet maatte formene, at de her i Landet gjældende Bestemmelser om Opffikning af blinde Antere m. m., nemlig Pl. 14 November 1828 og muligt ogsaa Bestemmelserne om Opffikning af andet Skibsredskab, jfr. Pl. 25 Marts 1824 og Pl. 25 Aug. 1825 kunde frembyde Grund til Klage fra Cieren af de paagjældende Gjenstande, og det var oplyst, at der i Sverrig og Norge med Hensyn til Opffikning af Antere og lignende Gods ikke gjælder andre Regler end de almindelige for Bjergning og Opffikning fra Havbunden gjældende, frembød det sig som Gjenstand for Ministeriets Overveielse, om der overhovedet er tilstrækkelig Grund til her i Landet at bibeholde de særlige Regler, i Henhold til hvilke de nævnte Gjenstande ere udelukkede fra de almindelige Bjergningsbestemmelser, eller om

der ikke i alt Fald maatte være Foie til at søge de særlige Bestemmelser forandrede saaledes, at der foreskrives længere Frister, eller paa anden Maade drages Omhu for at formindste de Ulemper, over hvilke der var ført Besværing.

Herover udbad Justitsministeriet sig — af Hensyn til, at det Niemed, i hvilket de særlige Regler for Opffikning af Antere og deslige nærmest maa antages grundede, henhører under Marineministeriets Forsorg — en Udtalelse fra dette Ministerium, og i Gjenvar herpaa udtalte Marineministeriet, at det vel var enigt i, at den Cieren indrømmede Frist af 3 Dage til Optagning af blinde Antere med Tilhørende er for kort, men at Ministeriet af Hensyn til Bestaffenheden af vore Farvande ikke kunde anse det for tilraadeligt at bringe de almindelige Bjergningsbestemmelser til Anvendelse paa forliste Antere. Ligesom Marineministeriet derfor ikke skjæmede rettere, end at de for Opffikning af Antere med Tilbehør gjældende særlige Bestemmelser bør bibeholdes, dog med den Forandring, at Reklamationsfristen for Blindantere sættes til 2 Maaneder som bestemt for Antere med paafat Bøie, saaledes antoges der heller ikke at være tilstrækkelig Grund til at have de for Helsingørs Rhed særlige Bestemmelser om Opffikning fra Havbunden, ved hvilke Bestemmelser Ryddeliggjørelsen af dette stærkt benyttede Farvand fremmes.

Da Justitsministeriet herefter maatte anse det vigtigst, at ifkun Bestemmelsen i Pl. 14 November 1828 om blinde Antere forandres saaledes, at der for disse komme til at gjælde samme Regler som for andre Antere, og den til Udarbeidelse af Forslag til en Sø- og Handelslov allerhøist nedsatte Kommission, hvis Betænkning Ministeriet derefter indhentedede, ligeledes udtalte sig herfor, har Ministeriet udarbejdet det foreliggende Lovforslag i Overensstemmelse hermed.